

Scénář nahrávky s Josefem Wálou

Student 1: „Pozor, abys neskončil u Honzíčka! Je věta, která každého Písečáka vyděsí. Nikdo na odpočinek do blázince nechce. Ale časy se mění. Ve 30. a 40. letech minulého století se zde v penzionu česko-rakouských manželů Wálových lidé léčili leda z únavy a špatné nálady. Jejich syn Josef vzpomíná:

Josef Wála: „ No, bylo to krásnej objekt, bylo to taková oáza klidu a lidi rádi přijížděli. Mohli jsme ubytovat 50 hostů. Otec ten se narodil ve Vídni, jeho tatínek a můj děda byl vrchní kočí u císaře pána Franze Josefa. Vyhlídli si ten Honzíček. To je tady nahoře v těch lesích. No, ale to byla taková jako hospůdka. No a otec, tomu se to tam zalíbilo hrozně, no, a tak to tam přestavěl všechno; udělal si na to plány.“

Student 2: „ S koncem druhé světové války stát Eduardu Wálovi, říšskému občanovi, penzion brutálně zabavil.“

Josef Wála: „ Vyhnali nás a ten celej penzion vykradli. Komlet všechno. Komplet, tam nezbyl kámen na kameni. Já vám můžu vokázat, mám tady zachráněnej Špalíčka vod Alše, a ten roztrhali. To piáno, který jsme měli, křídlo, my měli to piáno intarzovaný, bylo to křídlo, vždycky se naladilo, aby to nebylo nějakej klemperkasten, jak se říká, no, tak to jsme měli všechno v richtiku. Tak, když to piáno nemohli vodnést, zdálo se jim těžký, tak vzali sekery a rozsekali to intarzovaný, to znamená vykládaný, to křídlo.“

Student 3: „ V penzionu bylo zřízeno plicní oddělení a později psychiatrická nemocnice. Ta byla před třemi lety přesunutá a od té doby je objekt opuštěný a chátrá.“

Josef Wála: „ To máte, dokázat Vám to můžu i dneska. Dodneška neví, co s tím. To prostě ukradli, zničili a teď je to hotový. Teď z toho bude ruina.“

Student 4: „ V roce 1945 neměla rodina přijít jen o domov, ale i o otce.“

Josef Wála: „ No, a můj otec byl zatčenej, nevěděl za co, jako všichni, co byli jako Rakušáci, Němci, všechno, tak to nahnali tady do písecký, do toho soudu tam, tam je to věznice vzadu, že jo, co je tam teď, nějaký sklady, nevím. No, a tak tam byli. Na tom nejlepší bylo, že ty lidi, co za celou válku se měli jak prasata v žitě, tam chodili potom ty Němce tlouct. Němce a Rakušáky...“